

e-lankos.lt/28d3

9. KAI JAUDINAMĖS

1. Apžiūrėkite nuotraukas ir aptarkite, ką matote. Pasakykite, ką jaučia šie žmonės.

1

2

3

4

5

6

Visi turime jausmus, o juos atpažįstame iš savo ir kitų elgesio, kalbos. Vienas iš jausmų – jaudulys.

- Pagalvokite, kokių dar jausmų žinote. Išvardykite juos ir pasakykite, kokį jausmą kada jaučiate. Iš ko atpažįstate savo jausmus?

Mokomės suvokti ir atpažinti jausmus. Skaitome tekstą apie jaudulį.

2. Perskaitykite tekstą ir atsakykite į klausimus.**Kai jaudinuosi**

Kai jaudinuosi, man atrodo, kad pilvelyje viskas sukasi ir vartosi, ir... man tuoj pasidarys bloga. Kai jaudinuosi, mano kūnas įsitempia ir dreba, ir jaučiuosi taip nemaloniai. Mano širdis plaka it pašėlusį, aš kvėpuoju tankiai ir negiliai. Man darosi tai karšta, tai šalta, o kartais net išpila prakaitas.

Susijaudinti gali bet kas, net ir suaugusieji.

Jaudintis – tai labai LABAI stipriai dėl ko nors nerimauti.

Aš jaudinuosi ir nerimauju, kai tenka garsiai skaityti draugams, nakvoti svetimuose namuose arba išbandyti ką nors nauja... pavyzdžiui, plaukimo pamokas. Kartais aš bijau, kad papulsiu į bėdą ar man nepasiseks, ar pritrūksiu kantrybės mokytis ko nors naujo, ar kad... esu nepakankamai geras.

Pagal T. Moroneį knygą „Kai jaudinuosi“

1. Ką jaučia šio pasakojimo veikėjas, kai jaudinasi? Ką jaučiate jūs?
2. Dėl kokių priežasčių imame jaudintis?
3. Iš ko atpažįstame, kad draugas jaudinasi?

3. Ar žinote, kad susijaudinę galime padėti sau nusiraminti? Pabandykite atlikti keletą veiksmų.

1. Lėtai ir giliai įkvėpkite, iškvėpkite ir suskaičiuokite iki dešimties.
2. Pasikalbėkite su žmogumi, kuriuo pasitikite.
3. Pasakykite sau, kad viskas bus gerai.

TURINYS

IX skyrius. KUO NORĖČIAU BŪTI?

Pirma tema KOKIŲ BŪNA PROFESIJŲ?

1. Motinos diena. Mokomės apibūdinti ir pasveikinti	110
2. Kaip išsirinkti knygą? Aiškinamės, kas yra anotacija	112
3. Kaip ką nors sutrumpiname? „Laimė yra lapė“	114
4. Apie profesijas. „Tėčio darbas“	116
5. Profesijos seniau, dabar ir rytoj. Pasakojame pagal paveikslėlius	118
6. Mano svajonė. „Kuo norėtume būti“	120
7. Levos senelio svajonė. Pasakojame apie save	122
8. Skaitydami augame. „Vaistininkas“, „Pokalbis su vaistininke Nele“	124

Antra tema KAIP PASIRINKTI PROFESIJĄ?

9. Kartojame dvibalsius ir minkštumo ženklą i . Prisimename laiško formą	126
10. Kartojame žodžių, atsakančių į klausimus ką? , ko daug? , kur? , rašybą. „Darže“	128
11. Kartojame sakinių sudarymo taisykles. Sakinių įvairovė. „Piniginė kiaulė“	130
12. Kartojame daiktų, reiškinių, gyvūnų ir asmenų pavadinimus. Kalbame apie profesijas	132
13. Kartojame mažybinis žodžius. „Raganiukė“	134
14. Kartojame veiksmo žodžius. „Kas yra reklama?“	136

e-lankos.lt/7keo

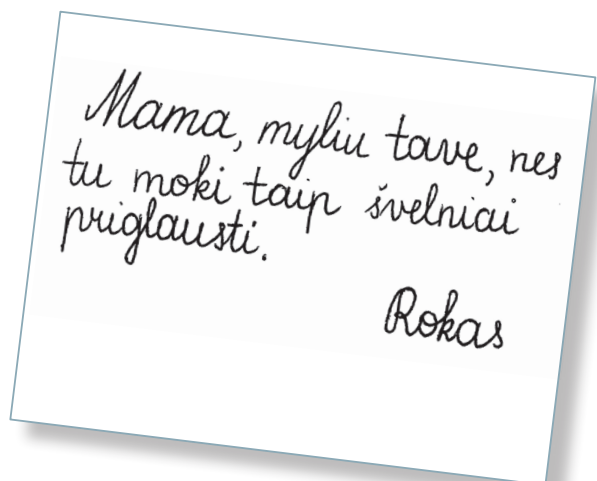
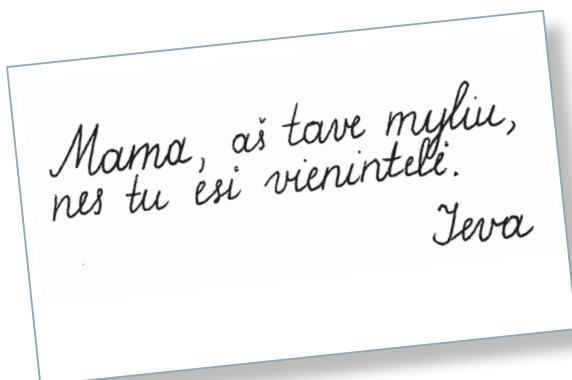
1. MOTINOS DIENA

1. Kaip pasveikinti mamą? Perskaitykite tekstą ir atsakykite į klausimus.

Pirmą gegužės sekmadienį Lietuvoje minima Motinos diena. Šią dieną ir vaikai, ir suaugusieji skuba sveikinti savo mamų, dėkoja joms už meilę ir rūpestingumą. Pasveikinti mamą galima įvairiais būdais: įteikti pavasario gėlių puokštę, pradžiuginti atviruku su linkėjimais, o gal net nustebinti šventiniais skanėstais.

Ievos ir Roko klasės mokiniai sugalvojo pasveikinti mamas dar kitaip. Kiekvienas mokinyš ant popieriaus lapelio parašė, kodėl myli savo mamą, ir jį įdėjo į puošnų voką. Vokus mamoms vaikai įteiks Motinos dienos rytą.

1. Kaip Roko ir Ievos klasės mokiniai nusprendė pasveikinti mamas?
2. Kurią mėnesio dieną šiais metais švenčiama Motinos diena?
3. Kaip jūs šią dieną sveikinate savo mamą?
4. Gal žinote, kada švenčiama Tėvo diena?

✓ Mokomės apibūdinti ir pasveikinti. Rašome apibūdinimus.

2. Apžiūrėkite paveikslėlį ir papasakokite, kas jame pavaizduota.

3. Remdamiesi antros užduoties iliustracija sugalvokite, ką sako Rokas, Ugnė, jų tėtis ir mama. Pratęskite pradėtus sakinius.

Rokas: Mama, norime...

Ugnė: Mama, tu pati...

Tėtis: Linkiu tau...

Mama: Labai jums...

4. Perskaitykite žodžius, kuriais galima apibūdinti mamą. Sugalvokite daugiau panašių žodžių ir juos parašykite sąsiuvinyje.

5. Sukurkite atviruką mamai ir parašykite sveikinimą.

e-lankos.lt/xads

13. KARTOJAME MAŽYBINIUS ŽODŽIUS

1. Perskaitykite sakinį ir atlikite užduotis.

Penkta vaivorykštės
spalva – **melsva**.

1. Sugalvokite sakinių su žodžiu **melsva**.
2. Pasvarstykite, kokius daiktus primena **melsva** spalva.

2. Pažaiskite žodžiais: vienas mokinys skaitydamas sakinį vietoj paveikslėlio taria įprastą daikto pavadinimą, o kitas – mažybį.

Monika skaito . Linas lanksto . Benas iš molio
nulipdė . Julija piešia ir . Ramunė iš-
kirpo . Tadas ir Tomas pagamino .

3. Apie ką kalbasi didelis su mažu? Įsivaizduokite jų pokalbį ir sukurkite sakinių. Remdamiesi paveikslėliais, suvaidinkite situaciją.

✓ Prisimename mažybinius žodžius.

e-lankos.lt/3n1h

16. SKAITYDAMI AUGAME

1. Perskaitykite tekstą ir atsakykite į klausimus.

Lyzelotė tyko

Kiekvieną rytą karvė Lyzelotė melžiama nekantriai **dirščiodavo** į kiemą. Mat užvis labiausiai Lyzelotei patiko vienas dalykas. Jai buvo **pašėlusiai smagu**... išgąsdinti laiškanešį... ir išvyti jį iš kiemo.

Kiekvieną dieną Lyzelotė ieškodavo naujos slėptuvės. O tų dienų, kai laiškanešys neateidavo, Lyzelotė baisiai nemėgo. Tačiau Lyzelotės pramogos anaip tol nedžiugino ūkininkės. Ji niekada negaudavo sveiko siuntinio. Amžinai kas nors būdavo sudužę ar sulūžę. Ilgiau taip tęstis negalėjo. O vargšas laiškanešys kasnakt sapnuodavo baisius sapnus.

Vis dėlto vieną gražų rytą jam **į galvą šovė puiki mintis**. „Gal karvė mane pamėgtų, jeigu ir jai atneščiau kokį siuntinį“, – pamanė jis.

Lyzelotė, kaip ir kiekvieną rytą, jo tykojo. Ir, kaip ir kiekvieną rytą, jį išgąsdino.

– Tučtuojau sustok, Lyzelote! Gana! – sušuko ūkininkė, pamačiusi, kad Lyzelotė vėl **išgujo** laiškanešį. – Padarysiu tam galą!

Ji šoko į traktorių ir nusivijo karvę.

– Gana! – sušuko ir laiškanešys. – Siuntinys tau, kvaila karve!

Lyzelotė sustojo taip staigiai, kad vos išsilaikė ant kojų. Siuntinys? Ji dar niekada nebuvo gavusi siuntinio. Ir kas gi

✓ Skaitome tekstą ir jį analizuojame.

čia galėtų būti? Tačiau siuntinys nuriedėjo pro šalį... Ir riedėjo toliau...

– Oi! – išsigandusi riktelėjo ūkininkė, bet buvo jau per vėlu. Iš siuntinio liko tik blynas. Lyzelotė ir laiškanešys stovėjo prie kelio ir pasibaisėję spoksojo į suplotą siuntinį.

– Jis visiškai sumaitotas, – sukuždėjo laiškanešys.

Iš nevilties Lyzelotė aukštiekninka griuvo į žolę. O kai pagaliau vargais negalais atsistojo, laiškanešio dviratis atrodė kažkaip kitaip.

– Man galas, – sukūkčiojo laiškanešys. Kaip be dviračio išnešiosiu paštą?

Nuo tada Lyzelotė laiškanešio nebevaikė. Tačiau rytais melžiama ir toliau nekantriai dirsčiodavo į kiemą. Juk dabar jos laukdavo kaime. Mat užvis labiausiai Lyzelotei patiko vienas dalykas... išnešioti paštą.

Iš A. Štefensmejerio knygos „Lyzelotė tyko“

1. Dar kartą perskaitykite nuspalvintus žodžius ir pasakymus. Išsiaiškinkite, ką jie reiškia. Sugalvokite panašios reikšmės žodžių ir pasakymų.
2. Kiek veikėjų yra tekste? Apibūdinkite juos.
3. Kokios profesijos minimos tekste?
4. Kuo Lyzelotė tapo pasakojimo pabaigoje?
5. Pasiskirstykite vaidmenimis ir dar kartą perskaitykite tekstą.
6. Kuri iliustracija labiau tiktų šiam tekstui? Kodėl taip manote?

2. Pasvarstykite, kodėl pasakojime apie Lyzelotę tiek daug sakinių gale turi šauktuką.